

ollib, ja üks neist sedda mitte öiete teinud,
mis ja kuida ta olleks piddand teggema, et
kindrali sudda tullist wihta täis sai, ja tem-
ma selle innimesse peäle tormas temmale ho-
pa andma. Kui sedda jo liast sai, — teg-
gi üks pealik ennast julgeks, läks temma ju-
re, ja ütles: Kindral Suwarow on meile
käsku andnud, et pealikud omma wihta pea-
wad tallitsema, egga ialgi ommas wihtas
soldatid nuhtlema. — Kuis nenda, ütles
Suwarow, siis pean Kindrali sõnna
kuulma. Ja ta seisis seälsammas paigas
lõmast.

9. Kuida sa metsa hädä, nenda kollab mets wasta.

Innimessele kes ühhesilmaga, juhtus hont-
nako warra teine wasto tulles, kel kuur

selgas olli. Esimenne tahtis sedda pilkada
ja ütles: terre hommikud küllamees, õige
warra jo olled koormaga wäljalainud. Tei-
ne kostis: sinna mõtled, wennikenne! warra
ollewad, sest et päike agga ühhest afnast sin-
no tuppä paistab; jubba ammustki kõrgel!

10. Urw ees, nou ja teggu tagga.

Kaks külla poisi teggid Karro Hansote
ükskord paljo mehealgust. Temma kelis neid
kül, ja ütles: jätke mo ouna puud rahhale,
ja ärge loptge kiwwidega okse wiggaseks; —
agga nemmad ei holind sennest, jooksid ärra,
tullid nattukse aia pärrast jälle taggasi, ja hak-
kasid omma waina tämpusid teggema. Wan-